

Hádej, mámo

Petra Černocká

Lidi, už to chápu, proč máma říkala:
cudná, cudná buď.
Byla jistě v právu, když přísně volala:
hodná, hodná buď.

Chápu, to chápu, přesto jaksi tápu,
marně hochu odmítám, přišel sám.

Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo mě dnes políbil ?
Kdo to byl, kdo to byl, kdo to byl, kdo to byl,
kdo mě dneska políbil.

Lidi, už to chápu, proč máma říkala:
pozor, pozor dej.
Šeptala snad právu, když mi křížek dělala:
pravú, pravú vzdej.

Jinak všechno bývá, mně teď jenom zbývá
za ruku ho domů vzít a pak říct:
Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo mě dnes políbil ?
Kdo to byl, kdo to byl,
kdo to byl, kdo to byl,
kdo mě dneska políbil.

Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo si mě tak oblíbil ?
Kdo to byl, kdo to byl,
kdo to byl, kdo to byl,
kdo mě dneska políbil.

Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo mi cestu překřížil ?
Kdo to byl, kdo to byl,
kdo to byl, kdo to byl,
kdo mě dneska políbil.

Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo mě dnes políbil ?
On to byl, on to byl,
on to byl, on to byl,
on mi srdce přislíbil.

Hádej, mámo, kdo to byl,
hádej, kdo mě dnes políbil...